

fang, de ikke er omkostningsdækkende, jfr. forslagens § 3.

Til § 3

Ved forslaget åbnes mulighed for forhøjelse i stopperioden af sådanne tillæg, der skal dække omkostninger i forbindelse med arbejdets udførelse. Forhøjelser kan dog alene finde sted, såfremt der er sket en forøgelse af de pågældende omkostninger siden den sidste aftale om eller fastsættelse af satsen, og forhøjelsen er begrænset til et beløb, der giver den samme dækning som forudsat ved den sidste aftale eller fastsættelse. En automatisk pristalregulering af disse tillæg, som før 6. oktober 1982 er aftalt i kollektiv overenskomst eller aftale, vil herefter fortsat være lovlig. Som eksempel på sådanne tillæg kan nævnes udetillæg, smudstillæg, beklædningsstillæg, time- og dagpenge, hotelgodtgørelsessatser, rejsedagpenge og kørselsgodtgørelse.

Til § 4

Bestemmelsen tilsigter at undgå en opbremsning af de sædvanlige bestræbelser for en større overenskomstdækning på arbejdsmarkedet ved at åbne mulighed for, at der i tiden indtil 1. april 1983 på hidtil ikke-overenskomstdækkede områder forhandles og indgås kollektive overenskomster, der kan indebære lønforhøjelser i denne periode.

Ikke-overenskomstdækkede områder kan også omfatte områder, hvor der gælder almindelige bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der er fastsat eller godkendt af en offentlig myndighed.

Endvidere åbnes der mulighed for, at der på overenskomstområder, hvor en kollektiv overenskomst eller aftale er opsagt, men endnu ikke er færdigforhandlet inden 6. oktober 1982, kan indgås aftaler i stopperioden, der indebærer lønforhøjelser i denne periode. Det sammes gælder for overenskomst- eller aftaleområder, der ikke er opsagt, men kunne have været opsagt inden 6. oktober 1982.

Til § 5

Indenfor de områder, hvor man anvender akkord, bonusordninger el.lign., kan der løbende ske en fornyelse af akkordaftalerne, enten fordi produktionsvilkårene ændres, eller fordi akkordaftalen er indgæet for en bestemt arbejdsopgave.

Såfremt der i forbindelse med indgåelsen af sådanne nye akkorder er spørgsmål om at tage hensyn til, at der er indført en ny teknik eller nye metoder, eller at der er tale om en ny eller ændret produktion, er loven ikke til hinder for, at der foretages den fornødne omvurdering af beregningsgrundlaget, f.eks. af tidsfaktoren for akkorden. Derimod må indtjeningsgrundlaget f.eks. betalingsfaktoren ikke hæves i tiden indtil 1. april 1983. Det er en følge heraf, at gældende akkorder ikke kan opsiges i denne periode, uanset om der eventuelt måtte være hjemmel hertil i overenskomsterne eller i særlige aftaler, jfr. også bemærkningerne til forslagens § 1, stk. 1.

Til § 6

Indenfor visse overenskomstområder er der mulighed for at overgå fra et tidløssystem til et akkordløssystem. Vanskelighederne ved at sikre overholdelsen af den i forslagens § 5 angivne målsætning – at indtjeningsgrundlaget ikke må hæves – er imidlertid i disse tilfælde så store, at det findes nødvendigt at standse adgangen hertil i lovens relativt korte stopperiode.

Til § 7

Såfremt overenskomstparterne ikke skulle være nået til enighed om nye overenskomster den 1. april 1983, vil de gamle overenskomster løbe videre, indtil nye overenskomster er indgæet, eller frigørelseskonflikt er iværksat.

For at forebygge lønglidning i denne forlængelse af de gamle overenskomsters gyldighedsperiode foreslås det, at ministeren for Grønland får bemyndigelse til at forlænge lønstoppet dog højst en måned.

Til § 8

Lov nr. 234 af 8. juni 1979 om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. i Grønland fastsætter i § 1, stk. 1, rammerne for dyrtidsregulering, således at dyrtidsregulering for hver fulde 3 points udsving i reguleringspristallet over 139 sker med 50 øre i timen for personer over 18 år og med 25 øre i timen for personer under 18 år.

Sådanne rammer vil i den kommende overenskomstperiode blive overflødige, jfr. forslagens § 2, og bestemmelsen herom foreslås derfor ophævet.